

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 1 • Februar 2014 • 47. ÅRGANG

Unge kirkedetektiver

En tårnagent leter etter ferske spor på alterringen.

Side 2-3

På strikkeklubb i «sydenkirken»

Side 5-7

Takk!

Side 20

Salmedikerens stemme

Side 10-11

Hellig kaos i Arna Kirke

Det må nok sies at det også denne gangen var noen eldre damer som rynket brynene på søndag 19. januar da de kom til kirka og møtte et løpende mylder av åtteåringer som lekte sisten mellom benkeradene. «Slikt var ikke lov da jeg var ung!»

Full fart i kirken.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Det var tårnagenter som enda en gang fylte kirka med sitt nærvar fra kjeller til loft, i menighetshus og kirke. Et opplegg i de fleste av landets menigheter for å gjøre barna fortrolige med sin egen kirke.

Til og med i klokketårnet var de, hjulpet av unge ledere, for å unngå uhell i trappene. Lørdag var det skattejakt, jakt på symboler, hemmelig oppdrag, skuespill, tårnagentsang, dans, lek og pizza. Ansvarlig for opplegget var kateketen i Arna, Cathrine Snipsoyr.

Mathea bruker forstørrelsesglasset til å finne ting.

Sokneprest med vandringsstokk.

Forberedelser.

Mathea, Jenny, Roja, Maria, Sarah Marie

Presten forklarer.

Nattverd.

Kija vise hvordan presten holder prekenen sin.

Emilie og Sofie på vei til tårnet.

Helene har funnet en skatt på alteret

Se hva jeg fant!

50-års konfirmantane i Ytre Arna saman med prest Arne Mulen.

Femti år siden konfirmasjonen

Søndag den 6. oktober var datoen i år der konfirmantane frå 1963 var samla til fest. Både i Arna og Ytre Arna var dei med å sette sitt preg på gudstenesta, før dei flytta seg over i kyrkjelydshusa. Her fekk dei nyte både middag og kaffi krydra med gode historiar og minner frå den tida dei gjekk for presten. Latteren sat laust, og skulle praten rundt bordet vere ein målestokk på kor godt dei likte seg, var det nok svært godt.

50-års konfirmantane i Arna saman med prest Jan Kåre Jakobsen.

Sokneprestvikar i Ytre Arna

Etter at sokneprest Arne Mulen har begynt som sokneprest i Åsane, og i påvente av at ein ny sokneprest skal bli tilsett i Ytre Arna, er Olav Rørtveit tilsett som ny sokneprestvikar i Ytre Arna.

Olav Rørtveit er 61 år og kjem frå Austrheim. Han har adjunktutdanning og har vore lærar i 30 år. I 23 år var han i ungdomsskulen, og har dessutan vore lærar nokre år i folkehøgskulen, bibelskulelærar og forkynnar. I tillegg er teologistudiet med praktikum fullført i vaksen alder, slik at han no også er teolog med full presteutdanning.

Vi ønskjer Olav Rørtveit velkomen til Ytre Arna!

Vinter i Costa Blanca

FLYKTER FRA NORSK VINTER: Her nede kan ekteparet bade og nyte solen til ut i november, og når de kommer ned igjen nå over jul, er været oftest som på fine sommerdager hjemme. Bildet er fra Alicante. (Foto: Rodriguillo)

Sjømannskirken 150 år

Sjømannskirken feirer i år 150-års jubileum. Feiringen vil foregå fra august og utover med en rekke forskjellige store og små arrangementer. Menighetsbladet gir noen glimt fra arbeidet.

Det er onsdag på Sjømannskirken i Torrevieja. Leseværelset er omgjort til systue. Omkring 30 damer er ivrig opptatt med alle mulige slags håndarbeider.

TEKST OG FOTO: ALF IVERSEN

Slik har de holdt på siden forrige basar med unntak for jule- og sommerferie. Høstens basar nærmer seg altfor fort. Rekker de å bli ferdige? Men rett skal være rett: Det blir også tid til kaffepause og lunsj, og ikke minst sosialt samvær.

Flykter fra norsk vinter

Midt i flokken finner vi Vigdis Gravdal fra Øvre Ervik. Hun og ektemannen Terje trives godt

hjemme på Åstveittunet. Men to ganger i vinterhalvåret drar de til Spania, en gang i oktober-november, og en gang i januar-mars. Det har de holdt på med i omkring sju år, og hver gang gleder de seg til å komme nedover. Det er deilig å komme vekk fra regn og vind, snø og kulde. Her nede kan de bade og nyte solen til ut i november, og når de kommer ned igjen over jul, er været oftest som på fine sommerdager hjemme.

ARBEIDSGRUPPE: Flittige damehender skaffer 300.000 kroner til Sjømannskirkens drift. Vigdis Gravdal fra Øvre Ervik lengst fremme til venstre.

Vigdis og Terje har funnet sitt sted i San Pedro del Pinatar.

Det er ca 20 minutter sør for Torrevieja. Stedet ligger ved idylliske Mar Menor og ikke langt fra det kjente La Manga. Vigdis lar seg stadig friste til en dukkert i innsjøen. Temperaturen er oftest et par grader høyere der enn i havet, og en slipper unna bølger som bryter. Terje er ikke så glad i sjø og sol. Bli det for varmt, foretrekker han en dukkert i bassenget like ved der de bor. På spørsmål om det ikke blir litt ensomt, får vi til svar at de har fått mange venner her, og at familien kommer jevnlig på besøk. Og ikke å forglemme, Sjømannskirken, den betyr mye. Og så drar de på lengre turer. Spania har enormt mye flott å by på.

Også mannfolkene

Arbeidsgruppen ser i første omgang ut til bare å bestå av damer. Men når vi leter oss innover bak i kirken, finner vi en gjeng med lystige mannfolk. Om praten ikke går så munnrapt unna som hos damene ute på leseværelset, så knegges og flires det desto mer. Litt godlynt erting må en også finne seg i. Her er det lett å føle seg inkludert. Men det som fanger blikket, er først og fremst arbeidene de holder på med. Det er treskjæring det går på. De flotteste klokker blir til under støe og kyndige hender. Mange timers arbeid ligger bak hvert lite kunsthåndverk, men så blir også resultatene imponerende.

Trofaste støttespillere

Arbeidsgruppen er ikke de eneste som bakker opp kirken. Mange titalls frivillige hjelpere går vakter på leseværelset og kjøkkenet. I uken er det forskjellige dagnadsarbeider som skal utføres, og til gudstjenesten om søndagen trengs det kirkeverter. Vanligvis blir en møtt med et fast håndtrykk og et "Velkommen!" i døren på alle sjømannskirker. Spesielt ved de store arrangementene, med opptil 200 til stede, makter ikke den faste staben å være nok til stede for alle. Men med flinke hjelpere håper Sjømannskirken at helst alle opplever seg sett og velkommen.

Når sykdom rammer – da er kirken der

Jostein Obrestad er diakon ved Sjømannskirken i Torrevieja. Han er en ressursperson i tilfelle sykdom, ulykke eller dødsfall. Men også når det gjelder omsorg og hjelp.

– *Hvorfor bør en ha reiseforsikring når en drar til Spania?*

– Da er en sikret syketransport til Norge om det skulle være behov for det. Helfo sitt europeiske helsetrygdkort dekker akutte sykdomstilfeller, men altså ikke hjemtransport.

– *Hvor henvender en seg om en trenger øyeblikkelig hjelp?*

– Om nødvendig, ring 112 for ambulanse. Det er to sykehus i Torrevieja med akuttavdeling. Det ene krever reiseforsikring, det andre bare

trygdekortet. Om alt er fremmed og språket vanskelig, så ring Sjømannskirken.

– *Hvordan er standarden på helsevesenet i Spania?*

– Det er like bra som i Norge, bare raskere.

– *Hva med språkproblemer?*

– For den som ikke snakker spansk, kan det være et problem. Engelsk er det oftest bare de yngre med en del utdanning som behersker. Det sykehuset som krever reiseforsikring, har tolketjeneste.

– *Hvordan hjelper Sjømannskirken?*

– Ta kontakt og vi stiller opp. Vi går på besøk på sykehusene til de norske vi får vite ligger der. Vi hjelper med å kontakte pårørende i Norge. Vi ringer gjerne etter sykebil, blir med på akuten og hjelper med språket. Noen av oss snakker spansk, eller vi finner tolk. Vi drar også hjem på besøk hvis noen pårørende hjemme i Norge er bekymret og vil at vi skal besøke dem. Vi er her for nordmenn som trenger oss. Ikke nøl med å ta kontakt!

Liv og røre i Sjømannskirken

Det kan ikke akkurat sies at det mangler liv i denne kirken. Tilbudet til brukerne er ganske mangfoldig, med kulturkvelder, turgrupper, arbeidsgrupper, kor, ungdomsarbeid, kafeteria og gudstjenester.

LOVSANG I SJØMANNSKIRKEN: Frisk lovsang og glade rytmer fra Haukås Ungdomskor i den vakre kirken i Torrevieja.

TEKST OG FOTO: ALF IVERSEN

Men også i det stille skjer det mye i en kirke og i en menighet. I «sydenkirkene» blir det mange sykebesøk og sosialsaker, til dels meget alvorlige. Når vonde ting skjer, og familie og hjelpeapparatet hjemme ikke er der, forsøker Sjømannskirken å trå til.

Ungdommelig begeistring

Til tross for all aktiviteten; de fleste av brukerne er pensjonister, om aldri så spreke og aktive. Vi får vel si at de fleste er kommet i satt alder og bærer litt preg av det. Men så, til gudstjenesten en solskinnssøndag i oktober, kommer det en gjeng med glade ungdommer nærmest dansende inn i kirken. Nesten før Haukås ungdomskor har sunget sin første gospel-sang, har de smittet menigheten med sin ungdommelige begeistring. Mange nyner med og klapper takten. Som så mange ganger før, føler en at sangen og musikken er med på å løfte gudstjenesten.

Samarbeid med Sjømannskirken

Nærkirken på Haukås har en konfirmantgruppe med Sjømannskirken som interessefelt. Det ene

fører det andre med seg, og den lenge planlagte turneen endte altså i Torrevieja. Også kirken på Solgården i Vilajoyosa ble besøkt. Turen ble en flott opplevelse, og deltakerne fikk et godt innblikk i Sjømannskirkens arbeid. Tid til sol, bading og lek ble det også. Hilde, en av turens ledere, forteller begeistret om det vellykkete opplegget.

– Vi fra Haukås deler Sjømannskirkens visjon om å gi mennesker MOT til tro, håp og engasjement. Det fikk vi oppleve gjennom fullsatte gudstjenester, hjertevarme og gjestevenskap som vi vil huske lenge, understreker hun.

Positivt ungdomsmiljø

Haukås ungdomskor holder til på bedehuset og har sitt utspring i Haukås Unge Røster, som er for de litt yngre. Deltakerne kommer fra Vikaleitet, Haukås, Hylkje og Almås. Mange støttespillere fra Haukås nærkirke og Haukås bedehus, både ungdommer og voksne, er med på å bakke opp. De faste lederne er Hilde Tetlie og Elling Føyen. Repertoaret er vesentlig gospel og musikk de unge liker. Koret har holdt på i noen år og har vokst frem som en viktig del av det positive nærmiljøet på Haukås.

BESØK FRA ÅSANE: Glade ungdommer og ledere i Haukås Ungdomskor.

Jubileumsåret

200 år med eiga grunnlov. Nær og levande historie skal i år løftast fram for det norske folket. Historie vi skal lære av. Takke for det gode. Ikkje gjere feil på nytt. Historie vi dels har vore med å skape sjølve. Og historie som glir over i ukjend framtid.

AV PROST ØYSTEIN SKAUGE

Ein epoke der landet har levd med tre hovudstadar - København som vi sa farvel til. Stockholm som vi fekk i fanget. Og etter kvart Christiania/Kristiania/Oslo. Svære og grense-sprengjande hendingar. Unions-oppløysing i frededelege former. Ein verdskrig vi ikkje vart blanda opp i. Ein krig med okkupasjon og konge og regjering i eksil. To gonger avvising av union med Europa.

Og når historia skal skrivast vidare, vil det måtte skrivast om eit land som gjekk frå lutfattig utpost til søkkrik utpost, smurd med olje og laksefeitt. Det må skrivast om kalde vintrar og korte somrar som vart avløyst av lange og våte somrar med vintrar der ein kunne reise med båt i retning av polane utan at isen lenger hindra oss. Naturen endrar historia. Eller er det berre naturen? Gjorde vi det sjølve?

Det historiske perspektivet for grunnlovsjubileet er ikkje spesielt langt. Populært kallar ein dei 400 åra før 1814 for dansketida. Ei unionstid som altså var dobbelt så lang som tida vi har levd med grunnlova. Men Grunnlova rammar inn vårt land si moderne historie. Lova har vore umåteleg viktig. Den har vore god. Noko av det som stod i papira som eidsvollmennene signerte i 1814 er likevel reine kuriositetane i dag.

Lova har endra seg gjennom historia. Kvinnene har fått stemmerett. Jødar og jesuittar har fått tilgang til landet vårt. Menneskerettar er lovfesta.

Den siste store endringa handla om forholdet mellom stat og kyrkje. Ved dette jubileet er vi mange som svingar det krossmerka flagget vårt i glede over å vere norske. Men samstundes er vi også glade for at kyrkja vår omsider kan styre seg sjølv som eit resultat av ei viktig grunnlovsendring.

Vi skal jubilere. Historia skal rulle vidare. Framleis vil Grunnlova måtte endrast og tilpassast. Gledeleg nok vert ho omsett til moderne norsk, både nynorsk og bokmål, til feiringa. Men det må kome materielle endringar også, på litt lengre sikt.

Eg har sans for kongen vår, og for kronprinsen. Men monarkiet som statsform kan prinsipielt ikkje halde fram i det uendelege i ei handfull nordeuropeiske land. Heller ikkje i Norge. Grunnlova må etter kvart også seie noko som med tyngde sikrar rettane til nye landsmenn som kjem hit. Og Grunnlova må ta opp i seg vårt ansvar for klimaendringar som kan rive grunnen under tider som kjem mot oss, men som berre etterkomarane våre vil oppleve.

Til lukke med grunnlovsjubileet!

Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen.

Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling?

Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis.

Innføringskurs starter 17. februar 2014. Interessert?

Kontakt: Kirkens SOS i Bjørgvin
Tlf 55 32 58 45/mob 941 83 654,
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no
Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90

Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen Omegn

BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden

Espen Polden

Tom Wilson

Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700

www.bergenomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST

2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane

Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna Gravferdsbyrå AS

Lakslia 14
5260 Indre Arna

Ragnhild Th. Kristing – Marit I. Hope – Torstein A. Jensen

Tlf. (hele døgnet) 55 24 08 08

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

124 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207
55 31 80 01

Løiten Lys Bergen

Løiten Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands

Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Vil du annonsere i Menighetsbladene for Arna og Åsane?

Ta kontakt med Torill på

995 50 787

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE
BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

STOR BLOMSTERBUTIKK

...med godt utvalg til alle anledninger.

Brudbuketter.
Sorgbinderi m.m.

Hageland

ÅSANE HAGESENTER

TLF: 55395600

asane@hageland.no

KLAR FOR KULTURMØTE: – Jeg tror konserten i Oslo domkirke på fredagskvelden skal bli en flott opplevelse – både for oss og for alt folket, sier Per Oddvar Hildre. (Foto: Thorvald Knutsen)

Sommerfest med Skruk

Et av høydepunktene under Det norske misjonsselskaps sommerfest blir når de norske sangerne fra Skruk og de gassiske sangerne fra Lova fyller koret i Oslo domkirke.

TEKST: MAGNHILD LANDRØ

2.-6. juli 2014 samles folk fra hele landet til Sommerfest og generalforsamling på Ekebergsletta utenfor Oslo sentrum. Påmeldingen er for lengst i gang. Mye av programmet disse fem dagene vil gå parallelt, med 20 spennende seminarer, forhandlinger og valg, konserter, bibeltimer og inspirasjonssamlinger, egen leir for tenåringene, eget opplegg for barna og hyggelige mingleområder i diverse telt rundt Ekeberghallen.

Kultur møter

På fredagskvelden fylles Oslo domkirke med «Guds draum», der det norske koret Skruk og det gassiske koret Lova bekrefter for oss hva misjon dypest sett handler om: Å dele rettferdig det vi har fått. Dirigent Per Oddvar Hildre – mer kjent som Prots – er ikke ukjent med kulturelt samarbeid over landegrensene, med sitt Kulturmix-konsept som handler om at han får med seg norske korsangere til andre himmelstrøk, og så møtes ulike kulturer til artige fellesskapsopplevelser.

– For ti år siden hadde jeg med meg en gjeng norske sangere til Madagaskar, forteller Hildre.
– For oss som er oppvokst med en viss kritisk holdning til enkelte lands kulturimperialistiske aktiviteter, var dette et møte som gjorde oss ydmyke overfor den mer moderne måten å drive misjon på. Og, ikke minst, den holdningen og utholdenheten vi så misjonærene levde og handlet med.

Gjorde inntrykk

– Dere var også på Mangarano, der Det norske misjonsselskap har drevet arbeid blant spedalske i mer enn 100 år?

– Ja, og det gjorde sterkt inntrykk. Jeg vet for eksempel at to av sangerne i Kulturmix-gruppa dro rett til kirkekontoret da de kom hjem til Norge, og meldte seg inn i kirken igjen. Jeg skjønner dem, for her fikk vi møte kristen nestekjærlighet satt ut i praktisk liv, på en forbilledlig måte.

Per Oddvar Hildres inntrykk av norsk misjon er at de som har meldt seg til tjeneste i ulike krevende geografier, de må åpenbart ha et kall til å være der.

– Det finnes mange eksempler på at misjonærer har valgt å bli værende, mens andre hjelpearbeidere stikker av når katastrofer og krig truer. Misjonærene og den lokale kirken åpner dørene for hjemløse, deler mat, trøster og er til stede. Ja, det gjør unektelig inntrykk.

Den store konserten

– Har SKRUK hatt noe samarbeid med dette gassiske Lova-koret tidligere?

– Nei, dette blir første gangen, så vi er spente – og vi gleder oss! Vi skal møte Lova et par dager før konserten, og da skal det bli artig å se hva som skjer. Jeg tror konserten i Oslo domkirke på fredagskvelden skal bli en flott opplevelse – både for oss og for alt folket.

Skapt til å dele

- Mange gleder seg allerede til Sommerfest og generalforsamling for Det norske misjonsselskap (NMS) første uken i juli. Dette blir en stor-samling der det kommer folk fra alle kanter av landet og kloden.
- Stedet er Ekebergsletta i Oslo. Denne gangen inviterer NMS til en storsamling som vil bli spesielt tilrettelagt også for familier, med egne opplegg for barn og tenåring/ungdommer.
- Programmet på Sommerfesten blir allsidig og innholdsrikt, med kveldsmøter, seminarer, debatter/forhandlinger, konserter, storbyfest, utflukter, global landsby, mingleområder, internasjonale mattelt og hvilerom.
- Det blir en egen NMS-campingleir på Ekebergsletta, og over hele byen ellers er det reservert hotellsenger som du kan booke.
- SKRUK kommer. Artisten Maria Solheim kommer. Det gjør også biskop Kvarme, forsvarsadvokat Geir Lippestad, det gassiske koret NOVA, gjøglerne Chris og Øystein, Geir Hegerstrøm – blant mange andre. Og så du!
- Påmeldingen er i gang, og trenger du mer informasjon, kan du sjekke www.nms.no/gf2014. Der kan du også lese Sommerfest-avisen.
- Dersom du har spørsmål, kan du kontakte NMS' infosenter på telefon 51516100.

ARVELIG BELASTET: – Der andre barn hørte på annen barnemusikk i bilen, er jeg vokst opp med Eyvind Skeie/Sigvald Tveit-verker, sier Sindre Skeie.

– Jeg skriver om menneskelivet

– Det jeg prøver på, er å treffe en tone som gjør at det kristne budskapet kan klinge inn i menneskelivet her og nå, sier Sindre Skeie, som har fått en av salmene sine med i den nye salmeboken.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Sindre Skeie er nytilsatt som kommunikasjonsjef på Diakonhjemmet i Oslo, etter mange år som kapellan i Søreide menighet. Salmesangen har han fått inn fra barnsben av, som sønn av salmedikteren Eyvind Skeie.

– Kan man si at du er arvelig belastet?
– Hehe. Dette er noe jeg gjør fordi jeg har lyst til det selv. Men pappa har vært en veldig god støttespiller, sier han.

Trosuttrykk for menigheten

Utfordringen med å skrive gode salmer er å finne en stemme som både er personlig og kollektiv; som fungerer som et trosuttrykk for menigheten.

– Jeg vet ikke om jeg hadde klart å finne ut av det uten å ha fått gode råd og vink fra pappa underveis, innrømmer Skeie.

– Hva skriver du om?

– Jeg skriver om menneskelivet. Det jeg prøver på, er å treffe en tone som gjør at det kristne budskapet kan klinge inn i menneskelivet her og nå. Jeg har en forkjærlighet for å ta utgangspunkt i naturen og verden rundt oss; enten det er snakk om hendelser eller sinnsstemninger i livene våre.

Tekst som taler

– Har du skrevet om 22. juli 2011? Han tenker en stund, ser opp mot taket.

– En virkelig god salme oppleves som ny hver gang du synger den.

– Nei, jeg kan ikke si at jeg har skrevet direkte om 22. juli 2011. Men jeg opplevde noe rart litt senere på høsten det året.

Dette var på en salmekveld i menigheten, der de sang Sindre Skeies «Det er blitt høst». Første verset åpner slik: «Det er blitt høst, og allting er forandret / og her i nord går døgnet stadig mer mot natt / Vår gamle jord er blitt en sommer eldre / og har fått flere sår / Men Gud er like nær».

– En dame kom bort etter konserten, husker han.

– Hun syntes det var så flott at jeg hadde skrevet en salme om 22. juli. Egentlig hadde jeg skrevet den fem år tidligere, da jeg fikk mitt første barn, og alt var blitt forandret. Men så kunne altså teksten plutselig tale inn i en helt ny situasjon.

Alltid aktuell

– Kan sanger og salmer få sitt eget liv?

– Jeg vil si at det er noe av det som kjennetegner en virkelig god salme;

SALMEDIKTER: – Det er vanskelig å finne en stemme som både er personlig og kollektiv; som fungerer som et trosuttrykk for menigheten, sier Sindre Skeie.

det at den oppleves som ny hver gang du synger den. Ikke fordi teksten er ny, men fordi verden alltid er blitt litt annerledes. En salme jeg tenker på da er «Deilig er jorden». Det finnes knapt en situasjon der den ikke kan vekke følelser i folk. Noen ganger kan den være deilig å synge, nesten i litt trass. Det er på denne jorda alt vi vet om som er godt skjer.

– Nåtidsperspektivet bringer liksom lytteren tettere på?

– Ja, det blir helt annerledes. Salmer kan godt skrives i preteritum (fortid, red. anm.), slik som i «En krybbe var vuggen». Da

snakkes det om noe som skjedde en gang. Så, i siste verset, kommer bønnen; gudshenvendelsen. Den er i nåtid. Dette er en litt annen måte å skrive på, og som jeg bruker selv, der bibelfortellingen leder frem mot at jeg henvender meg til Gud som fortellingen handler om.

– Skriver du noen ganger om Gud i tredje person?

– Jada. Det kan man gjerne gjøre.

Komponerer intuitivt

– Artisten Prince gjør det i den sangen som kanskje er den mest salmelignende han har skrevet; The Cross; der han synger «he's coming»?

– Ja, og der har du presensvarianten også. Jeg tror det er noe av det mest sentrale med salmetekstene.

– Hva vil du si om melodiene?

– For min egen del har jeg et bein innenfor flere ulike sjangre. Jeg har stor respekt for både de mer kirke-musikalske komponistene, og for

de mer populærmusikalske. Selv låner jeg gjerne litt fra begge leire.

– Er du musikkutdannet?

– Nei, jeg har ingen formell musikk-utdanning. Det foregår mer intuitivt, på den måten at jeg, i arbeidet med en melodi, hører at slik skal den være.

Mektige verker

Skeie finner mye inspirasjon hos andre komponister. En han setter stor pris på, er Trond Kverno.

– Han har et veldig spenn fra det veldig vare og gjennomsluktige, til store klanger. Det kan være veldig mektige ting.

– Hva med Sigvald Tveit?

– Absolutt. Der andre barn hørte på annen barnemusikk i bilen, er jeg vokst opp med Eyvind Skeie/Sigvald Tveit-verker. Jeg har nok lært mye av å høre å på Tveits arrangementer og melodier.

Vi nærmer oss tiden for å avrunde. Sindre er alene hjemme med barna, og de krever etter hvert hans oppmerksomhet. Avslutningsvis spør jeg om hans forhold til den nye salmeboken, der han altså har fått med sin egen salme «Nøden står ved våre dører».

Burde ventet med ny salmebok

– Jeg tror at salmeboken kom for tidlig. Hadde den kommet 5-10 år senere ville jeg fått med flere ting, sier han, og ler.

– Men man kunne nok med fordel ventet litt. Det er stort sett de samme som har satt sammen både denne og den forrige salmeboken. Jeg vet ikke om det er ideelt. Det hadde vært bedre om den nye generasjonen kunne fått lov til i større grad å gjøre den til sin egen. Dessuten virker det som om vi får et noe umodent digitalt verktøy. Jeg tror den kunne fått en større utbredelse ved å vente noen år.

Ny salmebok

- Norsk salmebok 2013 ble tatt i bruk første søndag i advent.
- Det er 28 år siden forrige gang vi fikk ny salmebok i Den norske kirke.
- Arbeidet med den nye salmeboken har pågått siden 2004, og den ferdige boka er vedtatt av Kirkemøtet 2012.
- Innholdet er et allsidig utvalg av gammelt og nytt, med 899 salmer og 92 bibelske salmer og liturgiske sanger.
- En vil finne igjen 596 tekster fra Norsk salmebok og 147 tekster fra Salmer 1997. 336 tekster er nye i forhold til de tidligere bøkene.
- Boken inneholder 15 salmer på hvert av de samiske språkene (nordsamisk, lulesamisk, og sørsamisk) og 15 kvenske salmer.
- I tillegg til salmene er det tatt med en bønnebok, et utvalg av liturgier og Den lille katekismen.
- Den nye salmeboken er felles for begge målformer.

(Foto: Eide forlag)

RIKSFORSAMLINGEN PÅ EIDSVOLL I 1814: Oscar Arnold Wergelands maleri «Eidsvoll 1814» ble utført først 70 år senere, i årene 1882-1885. I forgrunnen står «grunnlovens far» Christian Magnus Falsen. Maleriet henger i Stortingssalen. (Foto: Stortingsskivert)

Fri til å tale, tro og tjene

I 2014 er det 200 år siden Norge fikk sin egen grunnlov. I den forbindelse oppfordres alle landets menigheter til å markere dette jubileet i gudstjenesten 23. februar 2014.

TEKST: JAN TERJE CHRISTOFFERSEN

Fra kirkens side er vi opptatt av at grunnlovsjubileet både skal gi oss kunnskap om vår nasjons og kirkes felles historie, og peke på kirkens ansvar for å tale og handle der frihet og menneskerettigheter trues. Av den grunn er Den norske kirkes programmerklæring for grunnlovsjubileet: Fri til å tale, tro og tjene.

Mirakelåret

1814 kalles mirakelåret i norsk historie. Den danske stattholderen, prins Christian Frederik meddelte tidlig på året landets biskoper at alle menigheter skulle samles i kirkene på en ekstraordinær bededag (25. februar 1814). Der fikk de høre at prinsen, som nasjonens regent, hadde overtatt styret av landet, og at folket kunne berge sin frihet ved å slutte opp om ham. Norge gikk i 1814 inn som en del av det enevelde kongeriket Danmark-Norge, styrt fra København, og endte som egen stat i union med

Sverige. Innimellom erklærte landet full uavhengighet, holdt de første politiske valg og skaffet nasjonen en grunnlov. Det var begynnelsen på utviklingen av demokratiet i Norge.

Notabel-møtet

Fra 1380 var Norge i union med Danmark. Med eneveldets innføring i 1660 ble all makt samlet hos kongen i København. Kongeloven fra 1665 var grunnlov for Norge frem til 1814. Etter at engelske styrker satte store deler av København i brann og røvet landets marine, ble Danmark-Norge trukket inn i Napoleons-krigene på den - etter hvert - tapende side. Med Kieltraktaten av 14. januar 1814 måtte Danmark avstå Norge til den svenske kongen som én av betingelsene ved fredsavtalen i Kiel. Den norske eliten, med den danske regenten prins Christian Frederik i spissen, var ikke positive til fredsavtalen. Prinsen innkalte derfor til

et såkalt stormannsmøte (Notabel-møtet) på Eidsvoll 16. februar 1814 for å diskutere landets fremtid.

Valget av Riksforsamlingen

På dette møtet ble man enige om å ikke godta fredsavtalen, men heller erklære Norge som en selvstendig stat. Christian Frederik ble frarådet å gjennomføre sin opprinnelige plan om å hevde sin arverett til Norges trone og la seg utrope til konge. Stormennene ønsket en liberal grunnlov og at en ny konge måtte velges av folket. På møtet ble det bestemt at det skulle velges en forsamling som skulle gi landet en grunnlov. Tanken om folkets rett til å bestemme over seg selv hadde seiret. Den grunnlovgivende forsamlingen er kjent som Riksforsamlingen, og medlemmene ble valgt gjennom valg av valgmenn i landets menigheter og i militærforlegninger. De startet arbeidet 10. april og var ferdig 20. mai.

Kirkens rolle i 1814

Ni dager etter stormannsmøtet på Eidsvoll var arbeidet med å velge utsendinger til Riksforsamlingen i gang. Bededagsgudstjenesten fredag 25. februar 1814 ble avsatt til valg i kirkene. Etter gudstjenesten skulle man avlegge ed og skrive under på en adresse (fullmakt) som skulle leveres på Eidsvoll. Det var tre valgsystemer: ett for landet, ett for byene og ett for militære avdelinger. På det laveste nivået skulle det velges valgmenn som igjen skulle samles på et høyere nivå mer sentralt, for så å velge representant til riksforsamlingen på Eidsvoll. Kirkene og prestene var sentrale og nødvendige aktører for å få gjennomført dette i 1814. Sogneprestene utformet adressene som hadde form av høytidelig henvendelser stilet til prins og regent Christian Frederik personlig. Representantene hadde med seg disse fullmaktene til Eidsvoll hvor

de ble overbrakt. Blant de 112 valgte representantene på Eidsvoll finner vi 14 prestere og 7 andre geistlige som var viktige personer i 1814.

Bededagsgudstjenesten

Gudstjenesten 25. februar 1814 er omtalt som bededagsgudstjeneste. Her vises det til de alminnelige bededags-gudstjenestene som, etter Kirkeritualet av 1685, ble feiret året gjennom på onsdager og fredager. Gudstjenestene har vært forvaltet litt ulikt fra sted til sted gjennom århundrene, men var nok mange steder på begynnelsen av 1800-tallet ennå rimelig utbredt. I disse gudstjenestene hadde prestene anledning til å preke over selvvalgt tekst, men mange forholdt seg likevel til søndagens tekster. Nattverd ble her feiret, som på søndager, om noen ba om det. Mange steder var det tilgangen til kommunionen som gjorde at gudstjenestene overlevde. Vi gjenfinder restene av denne gudstjenestetradisjonen i våre ordninger for Nattverd utenom høy messen. Gudstjenestens særlige bønnekarakter kan ha vært en medvirkende årsak til at nettopp denne dagen ble valgt i disse urolige ukene vinteren 1814.

Kirken stod sentralt

Et sentralt dokument knyttet til grunnlovsjubileet er brevet som biskop i Oslo, eidsvollsmannen Frederik Julius Beck (1759-1822, biskop 1806-1822) sendte sine prestere i anledning bededags-gudstjenesten 25. februar 1814. Der omtales gudstjenesten som «[...] en almindelig festlig Bededags Helligholdelse i Anledning af Fædrelandets nuværende vigtige stilling». Her viser biskopen til «de ugentlige Fredags Bededage». Dagen falt i 1814 mellom aske-

onsdag og første søndag i faste. I brevet gir biskop Bech oss et innblikk i liturgien og de særskilte tilpasninger som ble gjort i bispedømmets kirker i anledning dagen. Han følger lojalt opp påbudene som ble gitt av danskeprinsen, Christian Frederik, i hans kunngjøring datert 19. februar. I flere ulike sirkulærer gir prinsen påbud om at det skal holdes en gudstjeneste i alle kirker.

Verdighet og styrke

Det var opplysningstidens og rasjonalismens idealer som rådet da Grunnloven ble til. Dette kom også til uttrykk i tilnærmingen til salmene og musikken. Verdighet og styrke var samtidens estetiske idealer. For salmene betydde det en stigende grad av rytmisk utjevning fra slutten av 1700-tallet og framover mot innføringen av O. A. Lindemans korallbok i 1823. Ellers var det store forskjeller mellom by og land, også i hvilken salmebok som var i bruk i menighetene. I 1814 hadde menighetene tre salmebøker å velge mellom: Guldbergs Psalmebog 1783, Kingos Salmebog 1699 og Balle og hans medarbeideres Evangelisk-christelig Psalmebog 1798 (autorisert).

(teksten er noe forkortet)

Kirkerådet har utarbeidet et informasjonshefte med egen agenda for Den norske kirkes festgudstjenester 23. februar 2014. Hefet finnes nedlastbart på www.kirken.no/1814. Det anbefales at alle landets menigheter feirer denne festgudstjenesten; gjerne i tilknytning til opphenging av fullmakter og skilt i de kirkene som var valgkirker i 1814.

Tidemand og Gud

Den norske kirke ved Kirkerådet setter opp det nasjonalkirkelige utstillingsprosjektet «Tidemand og Gud» fra juni. Prosjektet er en vandretstilling som vil vises frem flere steder i perioden juni til september.

HAUGIANERNE: Den stående mannen midt i bildet er en lekpredikant tilknyttet haugianerne, en norsk kristen vekkellesbevegelse på begynnelsen av 1800-tallet. Adolph Tidemand arbeidet med motivet fra 1845 til 1852, og det finnes flere versjoner av bildet. (Foto: Nasjonalbiblioteket)

Født i 1814

Den norske kirke håper utstillingen vil skape engasjement hos publikum og stimulere til debatter omkring norsk kristenliv, yrings- og religionsfrihet. Utstillingen markerer også 200-årsjubileet for Adolph Tidemand's fødsel, 14. august 1814 i Mandal. Han var sønn av tollinspektør Christen Tidemand, som representerte Mandal Amt på det Overordentlige Storting i Christiania høsten 1814. Utviklingen av yringsfriheten var viktig i det norske samfunnet på 1800-tallet. Prosjektet peker blant annet på hvordan yringsfriheten ble uttrykt gjennom Adolph Tidemand og hans malerier.

Dissenterloven

Grunnlovens §2 fra 1814 stadfester at riket (Norge) skal ha fri religionsutøvelse samtidig som den sier at den evangelisk-lutherske religion skal være statens offentlige religion. Men først i 1842, ved opphevelsen av Konventikkelpakaten fra 13. januar 1741, ble grunnlaget for

forsamlingsfrihet lagt i Norge. Dissenterloven fra 1845 gav tre år etter andre kristne trossamfunn enn Den norske kirke, lov til å etablere seg i Norge. Denne tematikken gjenfinnes hos Tidemand i bildene Hauginanerne, Katekisasjon og Fanatikerne.

Scener fra norsk kristenliv

Gjennom møter med Nasjonalmuseet og andre nasjonale og regionale kunstinstitusjoner er det lagt opp til et bildeutvalg på 20 verk som utgangspunkt for utstillingen. Bildeutvalget vektlegger folkelivsskildringer der Tidemand gjengir norsk kristenliv vist gjennom lekmannsbevegelse og gudstjenesteliv i norske bygder, men også livets store høydepunkter som konfirmasjon og bryllup foruten nød og sosiale forskjeller. Prof. emeritus i kunsthistorie Magne Malmanger (Universitetet i Oslo) er kunstfaglig ansvarlig, og vil ha det overordnede ansvaret for utstillingens innhold og utarbeide katalog til utstillingen.

Kirkens feiring

- **Lørdag 22. februar:** «Fra 1814 til 2014: Et større vi?» En konferanse om religion og nasjon i Trefoldighetskirken i Oslo.
- **Søndag 23. februar:** Offisiell festgudstjeneste, bønnedag for land og folk i Oslo domkirke.
- **Torsdag 10. april:** Offisiell gudstjeneste i Eidsvoll kirke, Eidsvoll. Seminar: Kirke for alle – grunnlov for alle: I samme kirke med lik verdighet og like muligheter.
- **Lørdag 17. mai:** Offisiell gudstjeneste i Holmens kirke, København – Sjømannskirken. Offisielt program utenfor Folketinget umiddelbart etterpå.
- **Lørdag 17. mai:** Haldagsprogram med start på Eidsvoll 1814 og avslutning i Eidsvoll kirke med tema: Fremtid og håp for nye generasjoner
- **Mandag 19. mai:** Offisiell gudstjeneste i Eidsvoll kirke, Eidsvoll.
- **Tirsdag 20. mai:** Offisiell økumenisk gudstjeneste i Nidarosdomen, Trondheim. Lansering av boken «Vår kristne og humanistiske arv» umiddelbart etter gudstjenesten.
- **6. juni-10. august** i Baroniet i Rosendal og 14. august-14. september ved Kulturhuset Buen galleri i Mandal: Offisiell jubileumsutstilling for Adolph Tidemand 1814-1876.
- Det planlegges et nasjonalt musikalsk kulturarrangement høsten 2014. Kirkerådet kommer tilbake med mer informasjon om dette arrangementet på www.kirken.no/1814.

ISRAELSKES VAKTER I HEBRON: Alle palestinere som arbeider i Jerusalem får ID-kortet kontrollert ved såkalte «checkpoints» før de får passere.

Det er langt fra Betlehem til Jerusalem

Betlehem en kjølig novembermorgen kl. 05.00. Tredve søvntunge nordmenn rusler i tussemørke gater mot Checkpoint 300. Der skal vi sammen med en representant fra EAPPI¹⁾ observere hvordan det foregår når palestinere som arbeider i Jerusalem passerer grensen.

TEKST OG FOTO: DAG VAULA

Vi kommer til den høye, stygge betongmuren som skiller Palestina fra Israel. Langs muren er det satt opp et høyt nettinggjerd, og bak gjerdet venter mange hundre trøtte mannfolk på å slippe gjennom grenseposten.

Langsom jobbreise

Noen av kvinnene i gruppen vår begynner å gråte. Situasjonen minner for mye om filmer vi har sett fra Warszawa-ghettoen under andre verdenskrig. Nå må det straks sies at virkeligheten ikke er så ille som det kan virke ved første øyekast. Den er likevel vanskelig nok for de arbeiderne som må stå opp i firetiden om morgenen for å rekke arbeidsplassen sin i åtte-tiden. Avstanden mellom Betlehem og Jerusa-

lem er bare åtte kilometer, så uten grensekontroll hadde turen kanskje tatt en halv time fra hjemmet til arbeidsplassen.

Gjestehus i Betlehem

Tilbake til start, søndag 3. november. Trettito trøtte nordmenn fra Oslo, Trondheim, Bergen og Sandnes ankommer St. Vincent gjestehus i Betlehem. Her skal vi bo åtte dager med utflukter med buss og lokale guider til kjente steder i Palestina og Israel. Gjestehuset drives av en katolsk nonneorden til støtte for et stort og fint barnehjem som ligger vegg i vegg. Gjestehuset har enkle, men store og rene rom, to store terrasser med utsikt over byen og en stor sal som vi får bruke til «debriefing» etter dagens opp-

levelser. Det gjør godt å snakke om det vi har opplevd. Turen vår er tilrettelagt og ledes av den norske presten Eirik Mills.

Jesu fødested

Søndag morgen er vi tidlig oppe og besøker «hyrdemarken» i utkanten av Betlehem. Der er det flere grupper av kristne turister på besøk, blant andre en stor gruppe fra India i den fine parken og den nye kirken der. Like nedenfor er det mange grotter i fjellet, og noen mener at det var en av disse som rommet stallet der Jesus ble født. Vi leser fortellingen om hyrdene på marken, og er så heldige at det samtidig kommer forbi en gjeter med saueflokk sin på marken nedenfor. Litt senere deltar vi i en katolsk

gudstjeneste i den store fødselskirken midt inne i byen, først bygget av keiser Konstantin den store i år 333. Denne kirken ligger rett over den grotten som ifølge den eldste tradisjonen er Jesu fødested.

Andelen kristne synker

Liturgien i gudstjenesten er ukjent for de fleste av oss, men en gruppe ungdommer bidrar med frisk sang og musikk som våre egne «tensingere» gjerne kunne latt seg inspirere av. Det finnes flere kristne menigheter i Betlehem, men andelen kristne i Palestina har sunket sterkt, fra 20 prosent i 1947 til rundt én prosent i 2013. I selve Betlehem var det tidligere mer enn 80 prosent kristne, mens det nå er mindre enn 40 prosent. En av årsakene til nedgangen er den store arbeidsmangelen i Palestina og at de kristne har større muligheter til å emigrere fordi de stort sett har bedre utdannelse og bedre kontakter i vestlige land enn muslimene har.

Får ikke bygge hus

Neste dag byr på store kontraster. Først besøker vi bosettingen Efrata som ligger på palestinsk område, men som i praksis er en forstad for Jerusalem; en selvstyrt og velstelt bydel med nydelige boliger og alle fasiliteter. En vennlig og veltalende talsmann viser oss rundt og prøver å overbevise oss om Israels rett til dette området. Med støtte fra israelsvenner har de også dyrket opp litt av området utenfor byen, som de hevder at palestinerne selv ikke bruker. Grunnen til dette får vi vite mer om da vi senere besøker en sta palestinsk bonde som har dyrket opp litt av sin gamle gård. Han serverer oss middag i et telt han har satt opp utenfor den lille grotten der han nå bor alene, mens familien fremdeles bor i flyktningeleiren Deheisha i Betlehem.

Avstår fra hevn

Bonden får ikke lov til å sette opp noe hus på gården (bortsett fra en utedo), og hvis han setter opp en brakke foran grotten, kommer israelske soldater og river den. Dette begrunner de i Osloavtalen, som gir palestinerne full råderett over bare tre prosent av Vestbredden. Siste post

UTSIKT FRA MASADA: Med israelsk guide på Masada-festningen, et fantastisk sted for alle som er interessert i historie. Herodes den store må ha vært stormannsgal som kunne bygge noe slikt, og landskapet med klippen som stikker ut fra fjellene og med ørkenen ned mot Dødehavet er nesten uvirkelig.

på dagsordenen gir mere håp. Da møter vi to representanter fra The Parents Circle. Dette er en organisasjon av mer enn 600 israelske og palestinske familier som alle har mistet et familiemedlem under tidligere uroligheter. De er blitt enige om å avstå fra hevn, og i stedet arbeide for fred mellom de to nasjonene. De personlige vitnesbyrdene fra disse to, en fra hver side, er gripende og oppløftende.

Vandring i Getsemane

Tirsdagen er viet til Jerusalem. Vi besøker mange av de hellige stedene, og leser tekster fra Bibelen, men det er så mye som forstyrrer. Via Dolorosa er en turistfelle som har lite til felles med den veien Jesus gikk. Noe av den gamle hovedgaten fra Herodes' tid er gravd ut, seks meter under dagens gatenivå. Her ser vi de brosteinene som Jesus og disiplene virkelig vandret på. Over huset som nokså sikkert tilhørte ypperstepresten Kaifas er det bygget en kirke, og gårdsplassen, der Peter fornektet Jesus og hørte

hanen gale, har utsikt over til Getsemane-hagen. Der vandrer vi mellom eldgamle oliventrær som disiplene kanskje kan ha sovnet mellom. En gartner som kikker opp fra lukingen og gir oss et forsiktig smil, minner oss om den gartneren kvinnene møtte i den andre hagen, den ved graven der de trodde Jesus lå.

Plages av nybyggere

Onsdagen tilbringer vi i Hebron, en hellig by både for muslimer og jøder, for her er graven til patriarkene Abraham og Isak og deres koner. Vi besøker en palestinsk familie som er sterkt plaget av nybyggerne i et ulovlig settlement som er anlagt like ovenfor huset deres. Det er dessverre slik at noen israelske settlere er fanatikere som er villige til å bruke stygge metoder for å drive bort sine palestinske naboer. Likevel blir de beskyttet av den israelske hæren, som setter opp vaktårn ved siden av den ulovlige bebyggelsen. Som en motvekt har Israel og Palestina tillatt en internasjonal organisasjon kalt TIPH å overvåke og rapportere ulovligheter fra begge sider i konflikten.

I Jesu fotspor

Torsdag besøker vi en liten palestinsk landsby, Yanon, som har vært så plaget av settlere på åstoppen over landsbyen at de fleste innbyggerne har flyktet. Her er det observatører fra EAPPI som overvåker situasjonen og forklarer den for oss og andre besøkende. Langt mer hyggelig er bussturen samme dag til Galilea, med en dyktig israelsk-arabisk guide. Veien går gjennom Juda-ørkenen, som virkelig er en ørken med rullende sanddyner og små beduinleirer hist og her. Galilea er på mange måter som på Jesu tid, med bølgende åser og små landsbyer. I Kapernaum ser vi utgravninger med ruiner fra Jesu tid, og på Genesaretsjøen tar vi en båttur uten at noen går på eller i vannet. Det største inntrykket er likevel å høre saligprisningene opplest i en vakker park nær det stedet Jesus må ha stått og talt til folket.

(artikkelen er noe forkortet)

¹⁾ EAPPI er et fredsprogram som drives av Kirkenes Verdensråd. De verver hvert år 100 frivillige til å være «ledsagere» i konfliktfulle områder i Palestina. Mer informasjon: www.eappi.org.

BLIR BOENDE: Sta palestinsk bonde sammen med Eirik Mills. Han får ikke lov til å sette opp noe hus på gården sin, og hvis han setter opp en brakke foran grotten, kommer israelske soldater og river den.

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

XL BYGG. ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

"Når livet butter imot" Rådgiving og Livshjelp

www.magneutle.no

Bestilling av samtale
tlf: 41394700

Rolf's Matbu og Selskapsservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 22 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/arveavgift

Barnerett

Familierett
– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

ASTRI VÅRDAL
statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - http://www.vaardal.no

MATGLEDE I GENERASJONER

Smørbrød, Catering,
Selskapslokaler

lekkerbiskken
Salhusveien 175 • 5107 SALHUS

TLF. 55 53 80 20 • FAX 55 53 80 28
www.lekkerbiskken.no

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåførere

Tlf. 92 26 66 33

ERIK STEPHANSEN
TRAFIKKSKOLE

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

MEGA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

TREseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF.: 55 19 82 00

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg

Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

**Vil du annonsere i Menighetsbladene
for Arna og Åsane?**

Ta kontakt med Torill på

995 50 787

Som en mor elsker sitt barn

Det var seinvinteren 1985 på Ullersmo Landsfengsel utafør Oslo. Jeg jobbet der som prest. Derfor snakket jeg med alle som ville snakke. Gikk i miljøet uten uniform og nøkler. Være en fortrolig med taushetsplikt. Men det er ikke det jeg vil fortelle deg om.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Tru i kvardagen

har vært opptatt av å vise bilder jeg har tatt, jobbet jeg med flere framvisere samtidig. Skapte lysbildeshow omtrent som vi i dag bruker prosjektor.

I leiligheten min like utenfor fengselet sto utstyret jeg trengte klart til bruk. Jeg ville vise et lysbildeshow med musikk og tekst kalt «Som en mor elsker sitt barn». Jeg var fornøyd med meg selv.

Kvelden forløp hyggelig, helt til jeg kom til bildene mine. Til andre verset i sangen der Gud sammenlignes med ei god og kjærlig mor som ikke vet sitt beste for barnet sitt. Jeg viste bilde av mi vakre kone med tjukk mage og dattera

Det fulgte nemlig med noe mer med jobben. Noe jeg ikke likte særlig godt. Fredagssamlingene i gymsalen hvor det var forventet at jeg skulle holde andakt. Andakt var litt underlig for meg i den settingen. Selv om det var frivillig. For hva ellers skulle de finne på en fredag kveld? Hvordan skulle de ellers få vafler og kaffe? Jeg grublet og grudde mye den første gangen. Siden jeg alltid

som lytter på utsiden og stryker babyen i kjærlighet. Med myke hender utenpå huden. Det brøt ut et lurveleven! Stoler begynte å fly vegg i mellom. Fangene stupte på dør! «Som en mor elsker sitt barn liksom» hørte jeg en tordenrøst rope med spytt i stemmen.

«Skulle liksom mor ha elsket meg? Er Gud like feig og stikker som mora mi?» «Mor som elsker meg? Kødder du? Jeg har aldri hatt ei mor!» ropte en annen. Vaktene stormet til.

Jeg har også sterk stemme. Men blei ikke hørt. Jeg prøvde å be om unnskyldning for at jeg hadde vært så tankeløs! Men ingen hørte meg. Da de vel var kommet ut på gangen var det flere som gråt. «Det var så jævla flotte bilder! Skulle ønske det hadde vært mor de viste! Mora mi!» «Men det gjør de slett ikke» ropte en annen. «Bare tenk deg om det hadde vært sant!»

De store sterke karene var blitt små barn som hadde fått det betente såret i sjela revet opp. Lengselen etter ei mor som alltid hadde vært der hadde kommet til overflaten. En nybegynnerprest hadde trakka rett i det ømmeste stedet i sjela.

Siden har jeg visst at jeg lite vet om de menneskene jeg snakker med. Lite vet de om meg. Hvilke sår vi har. Hvor skadet.

Nytt på nytt

Ei vandring gjennom Lukasevangeliet
Temaserie i Ytre Arna våren 2014

Lukas 6 Ver miskunnsame!

Tale: Arne Mulen
Ytre Arna kyrkje (temagudsteneste)
søndag 5. januar kl 11.00

Lukas 7 Gå og fortel Johannes kva de har sett

Tale: Eva Bognøy
Ytre Arna bedehus søndag 2. februar kl 17.00

Lukas 8 Del gleden!

Tale: Gunnar Ferstad
Haugland bedehus onsdag 5. mars kl 19.00

Lukas 9 Kven er den største?

Tale: Olav Rørtveit
Ytre Arna kyrkje (temagudsteneste)
søndag 6. april kl 11.00

Lukas 10 Fredens menneske

Tale: Christian Skoge
Ytre Arna bedehus onsdag 30. april kl 19.00

Ytre Arna kyrkjelyd
Ytre Arna Indremisjon
Haugland Indremisjon

Prestens hjørne

NaMu?

NaMu står for Naturlig menighetsutvikling. Det er ein reiskap for å tenkja strategi i kyrkja som vi har nytta oss av i Arna kyrkjelyd frå 2002.

AV JAN KÅRE JAKOBSEN

NaMu er ikkje nokon lettvin-veg, og heldigvis klarer kyrkjelydar å ta rette grep – også utan denne reiskapen! NaMu er likevel svært nyttig når ein skal tenkja «retning» og konkrete tiltak.

Det begynner med at eit knippe trufaste kyrkjegjengarar – som kjenner livet i kyrkjelyden frå innsida – er med på ei spørjeundersøking. Ein prøver gjennom denne å kartleggja korleis strukturar og liv i kyrkjelyden fungerer: Er forkynninga relevant? Blir medarbeidarar utrusta og fylgde opp? Får dei driva på med det dei er «gode på»? Er ein opptatt av at dei som ikkje er så «husvarme», skal finna seg til rette? Har folk forventning til gudstenesta? Tenkjer ein nytt, eller går alt på «gamle-måten»? Blir det lagt til rette for at folk kan få snakka med andre om trua? Er folk opptekne av at andre må bli kjende med Jesus?

Den konkrete utsegna som Arna kyrkjelyd skårer dårlegast på, er denne: «Menigheten vår prøver å hjelpe menneske i nød (med mat, klær, utdanning, rådgiving osv.)». Det dreier seg altså om konkrete diakonale tiltak.

Når Arna kyrkjelyd i haust oppretta Hjartebanken, var det for å komma denne mangelen i møte. Heilt konkret dreier det seg om at menneske som har (praktisk) hjelp å tilby, blir kopla saman med menneske som treng denne hjelpa. Dette er sjølv sagt heller ikkje noka lettvin-løysing. Ein ting er at folk må bli flinkare å tilby hjelp. Men like viktig – og endå viktigare – er det at folk må bli flinkare å be om hjelp. Det skal heller ikkje berre vera ein «venegjeng» som hjelper kvarandre og har det moro i lag. Poenget er å nå vidare ut. Gjennom Hjartebanken ynskjer Arna kyrkjelyd å byggja gode relasjonar mellom menneske, og spreia Guds kjærleik på alle område i livet.

SLEKTERS GANG

Døpte:

ARNA SOKN

ELIAS GJERAKER SAGØSEN	05.11.2013
ISAK NESSE FØRDE	10.11.2013
ISAK GARNES	10.11.2013
LUDVIG GRØNÅS HEREIDE	10.11.2013
EDVARD BRATLI NORDANG	10.11.2013
BJØRN BØRGE FLØ ENES	24.11.2013
TIMIAN MINDE MARTINUSSEN	24.11.2013
THEO SKJELNES MJELDE	24.11.2013
MARGIT SOLBERG NYGARD	24.11.2013
EMMA HJØRNEVIK SØNSTABØ	24.11.2013
AURORA MARIE REYES STORETVEIT	24.11.2013
SOFIE BRATLI THORSEN	24.11.2013
ODIN OLSEN HAUGLAND	08.12.2013
NIKOLAS HOLMEFIJORD ANDERSEN	15.12.2013
LEON HAUGE	15.12.2013
VIKTORIA BØRGE HERLAND	15.12.2013
ØYSTEIN JENSEN ALGERØY	29.12.2013
SABINE ANGELICA SVERRISDOTTIR SÆTREVIK	29.12.2013
MAGNUS EMILIAN MJÅTVEIT AARHUS	12.01.2014
LINNEA BRATLI ÅNENSEN	12.01.2014
MILLE SOPHIA EIKANGER	12.01.2014
LILLY JOSEFINE SKJERVE HAMMERSLAND	12.01.2014
ERIK TAVARES REKDAL	12.01.2014
JONAS TAULE	12.01.2014
BENJAMIN VIK MAGNUSSEN	19.01.2014

YTRE ARNA SOKN

CHRISTINA HJEMDAL FJELLANGER	08.09.2013
MATHIAS EVENSEN	22.09.2013

ADAM ANDRÉ ABILDGAARD	25.12.2013
JOHANNA HAGA	05.01.2014
JOHAN JANDOC LANDHAUG	05.01.2014
MAJA SAXEGAARD NORDØEN	26.01.2014

Døde:

ARNA SOKN

BJARNE YTREARNE	27.11.2013
BERIT SEIM	28.11.2013
SIGNE HALS	29.11.2013
ELIAS GJERAKER SAGØSEN	06.12.2013
AGNES KRISTINE MJELDE	11.12.2013
BORGHILD MARIE ROMSLO	13.12.2013
JOHN ARVID KLØSTER	13.12.2013
HARRY KONRAD OLSEN	02.01.2014
SOLVEIG BRAKESTAD	03.01.2014
INGA VIK	03.01.2014
GERD KNUTSEN	08.01.2014
BJØRG BOGE	08.01.2014
KNUT ROKNE	09.01.2014
MALVIN JOHAN HALLAND	09.01.2014
GUDMUND HARTVEIT	10.01.2014
HARALD ANDREAS TAKVAM	14.01.2014
ØYSTEIN KONRAD THUNESTVEIT	16.01.2014
KRISTI GRUNG	17.01.2014
SOLVEIG SYNNEVÅG	21.01.2014
ROLF BERG	24.01.2014

YTRE ARNA SOKN

WENCHE KARIN GUTTORMSEN	27.12.2013
RAGNA STAVENSEN	23.01.2014

Open barnehage

Sakkeus open barnehage i Arna kyrkjelydshus har ope måndagar kl. 9-15. Innanfor opningstida kan ein komme og gå som det passar.

Open barnehage føl skulen sine feriar og fridagar, som denne våren er: Vinterferie 24. februar, påskeferie 14. april og pinse 9. juni. Siste gang før sommarferien er 16. juni. Open barnehage byr på sosialt samver for store og små. Barna må komme i følge med vaksne, som sjølv har ansvar for barna medan dei oppheld seg i barnehagen. Her finn barna nokon å leike med, og dei vaksne kan prate og kose seg med te- eller kaffikoppen. Kl. 11 har vi sangstund, deretter et vi føremiddagsmat saman. Saft og kaffi blir servert. Open barnehage er gratis å benytte, ingen påmelding. Ta med matpakka og kom!

Velkommen til ein triveleg mandag!

Babysang

Tordag 30. januar startar ny serie med babysang! Tid og stad er kyrkjelydshuset i Arna, loftet, kl. 10.30-12.00. Vognparkering i kjellaren, ved inngangen til kontora. Vi treffest 10 torsdagar framover (ikkje i vinterferien 27. februar), siste gang er 10. april.

Babysang passar for barn opp til 12 månader. Her blir det sang, rytme og leik tilpassa dei aller minste. Ingen krav til sangstemme; for *ditt* barn er di stemme den vakraste i verda! Etter sang og leik blir det tid til prat, te/kaffi og frukt.

Kr. 20,- kvar gong, inkl. servering og sangperm.

Velkommen på babysang!

Sjå også www.arnakyrkje.no for informasjon.

Strikkedugnad

En konfirmantgruppe i Arna er med på «Strikk for livet». Organisasjonen «Strikk for livet» samlar inn strikkede ullplagg til premature, nyfødte og syke barn ved Haydom Lutheran Hospital i Tanzania. Les mer på www.strikkforlivet.no.

På kyrkjekontoret har vi fått inn masse garn fra glade givere.

Konfirmantene og andre er godt i gang med strikkingen. Lørdag 8.mars kl.12-15.

Basar i Ytre Arna kyrkjelydshus

Det vert basar i Ytre Arna kyrkjelydshus lørdag 15. februar kl. 14.00. Inntektene går til arbeid med kyrkjelydshuset. Gevinstar kan leveras på kontoret til Astri Vårdal eller på kyrkjekontoret i Arna.

NOTISER

Velkommen til kyrkje

19

09.02.2014

6. søndag i openberringstida Job 6,63-69

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp, Nattverd. Takkoffer til Sjømannskirken. Konfirmentar deltar.

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Familiegudsteneste/Barnas misjonsdag. Olav Rørtveit. Dåp. Takkoffer til Det Norske Misjonsselskap

16.02.2014

Såmannsundagen Luk 8,4-15

Arna kyrkje kl 11:00: Felles bibeldagsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Bibelselskapet

23.02.2014

Kristi forklaringsdag Matt 17,1-9

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Øystein Skaug. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet

02.03.2014

Fastelavsundag Job 17,20-26

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Indremisjonsforbundet

09.03.2014

1. søndag i fastetida Matt 4,1-11

Arna kyrkje kl 11:00: Temagudsteneste: Nåde i motgang og smerte. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Takkoffer til Gå ut-sentret

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet. Årsmøte etter gudstenesta

16.03.2014

2. søndag i fastetida Matt 15,21-28

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet. Konfirmentar deltar

23.03.2014

Maria bodskapsdag Luk 1,26-38

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Nattverd. Takkoffer til Alpha Norge

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS

30.03.2014

3. søndag i fastetida Luk 11,14-28

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Nattverd. Konfirmentar deltar. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet/ Klubben. Årsmøte etter gudstenesta.

06.04.2014

4. søndag i fastetida Hebr 4,14-16

Arna kyrkje kl 11:00: Temagudsteneste: Nåde i våre fotspor. Børge Ryland. Dåp. Takkoffer til Stefanusalliansen

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Temagudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

13.04.2014

Palmesundag Job 12,12-24

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp. Takkoffer til Menighetsfakultetet

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.menighet@bergen.kirken.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Pb 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Arna kyrkjelyd på nett:
www.facebook.com/arnakyrkje
www.arnakyrkje.no

Ytre Arna kyrkjelyd på nett:
www.ytrearnakyrkje.no

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?
Kontonummer Arna: 3633.07.10831
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 – 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd:
Tlf.: 55 59 32 10. (Prostikontoret i Åsane er lagt ned)

Soknerådsleiar Arna: Johanne Drageide

Soknerådsleiar Ytre Arna: Tor Oddvar Holmefjord

Dei tilsette i kyrkjelydane

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen
E-post: jan.jakobsen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 74
Tlf: 55 24 42 48 - heim

Sokneprestvikar Olav Rørtveit
E-post: Olav.Rortveit@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 75
Mobil: 456 06 145

Kateket Cathrine Snipsøy
E-post: cathrine.snipsoyr@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust
E-post: marianne.fanebust@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator i Ytre Arna: Bente Vevele
E-post: bente.vevele@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna: Møyfrid Opheim
E-post: moyfrid.opheim@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 78

Diakonimedarbeidar i Ytre Arna: Marianne V. Hjortland
E-post: marianne.hjortland@bergen.kirken.no

Trusopplæringsmedarbeidar i Arna: Ida Daviknes Borge
E-post: ida.borge@bergen.kirken.no

Kyrkjetenar Gerd Borge
E-post: gerd.borge@bergen.kirken.no
Tlf: 916 08 588

Kantor i Arna: Hallgeir Øgaard
E-post: hallgeir.ogaard@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann
E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Kyrkjemusikar i Ytre Arna: Astrid Husdal
E-post: astrid.husdal@bergen.kommune.no

www.arnakyrkje.no

Kyrkjelydsblad for Arna

Postboks 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Utgevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
Mobil: 92294877

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord, Hallgeir Øgaard, Harald Haugsvær og Olav Vikse

Blad nr. 2-2014 kjem ut torsdag 3. april
Redaksjonen avsuttast fredag 21. mars.
Redaksjon kyrkjelydsblad Arna: tholmefj@broadpark.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på Søn- og helgedagar: Tlf. 954 79 157

Årsmøte i Ytre Arna

Det vert årsmøte rett etter gudstenesta søndag 9. mars

Felles bibeldag i Arna

Såmannsundagen 16. februar er det igjen duka for felles bibeldagsgudsteneste i Arna kyrkje. Gudstenesta er eit samarbeidsprosjekt mellom Arna kyrkjelyd, Arna misjonsmenighet, Espeland misjonsmenighet, Pinsemenigheten Salem, og dei ulike bedehusa i soknet. Gudstenesta vil ha eit barnevenleg preg. Representantar frå dei ulike samanhengane kjem til å ha oppgaver. Takkofferet går til bibelarbeidet på Cuba.

Bankskranke på plass

Medan andre bankar kvittar seg med bankskranke, og går over til berre nettbank, gjer Hjartebanken det motsette: No er bankskranke på plass bak i Arna kyrkje. Etter gudstenesta på vanlege sundagar (under kyrkjekaffien) er banken open. Det vil vera mogleg – både å gjera innskot og uttak, og å gjera seg betre kjent med kva Hjartebanken er.

AA-møte

Åsane AA-gruppe har møter i Torgstuen i Åsane kirke (Inngang fra P-plass), mandager kl. 19.00 til 20.30. For mer informasjon ring 990 95 153 eller 980 01 600.

RETURADRESSE:
Kyrkjelydsblad for Arna
Postboks 64 Indre Arna
5888 Bergen

*Arne Mullen takkar av som sokneprest
i Ytre Arna etter nesten 10 år*

SØNDAG 5. JANUAR

